

50 ножъ-тъ? И единъ отъ тѣхъ ^уудари първосвященниковъ-тъ рабъ, и отрѣза му десно-то ухо. А Иисусъ отговори и рече: Оставѣте до тuka; и допрѣ ся до ухо-то му и го исцѣли. И ^ирече Иисусъ на първосвященницы-тѣ и на войводы-тѣ на храмъ-тъ и на старѣшины-тѣ, що бѣхъ дошли върхъ него: Като на разбойникъ ли излѣзохте съ ножове и сопы? Всякой день бѣхъ съ васъ въ храмъ-тъ и не простирахъ рѣкѣ на мене. Но ^итова е вашій-тъ чаша, и власть-та на тъмницѣ-тѣ.

54 И като го ^хванахъ, заведохъ го и вѣдохъ го въ домъ-тѣ на първосвященника. А ^иПетръ идѣше вслѣдъ него отъ далечь. И ^инаклали бѣхъ огни на срѣдъ дворъ-тъ та бѣхъ насѣдали, и Петръ сѣдѣше между тѣхъ. И вижда една слугыня че сѣди до огнь-тъ, вгледа ся въ него, и рече: И тойзи бѣше съ него. А той ся отреце отъ него, и рече: Жено, не го знахъ. И ^ислѣдъ малко другъ единъ го видѣ, и рече: И ты си отъ тѣхъ. А 59 Петръ рече: Человѣче, не съмъ. И ^икато ся минж до единъ чаша, другъ нѣкотъ подтвѣрдяваше и казуваше: Наистинѣ и тойзи бѣше съ него; защото е Галилеянинъ. А Петръ рече: Человѣче, не знахъ що казуваши: и тозъ чаша още като го ворѣше той, пѣтель-тъ пѣя. И обирнѣ ся Господъ та погледиц Петра; ^исмысли Петръ рѣчъ-тѣ Господнї, що му рече: ^иЧе прѣди да пѣе пѣтель-тъ, ще 62 ся отречешь отъ мене триждѣ. И излѣзе Петръ възять и пляка горко.

63 И ^имажи-тѣ които държехъ Иисуса, 64 ругаяхъ му ся и го біяхъ. И като го прикрывахъ удрихъ го по лицѣ-то, и го пытахъ и казувахъ: Проречи, кой е що 65 ти удари. И други много хулы казувахъ върхъ него.

66 И ^икато съмнѣ, ^исъбрахъ ся старѣшины-тѣ народни, първосвященницы-тѣ и книжници-тѣ, та го заведохъ на съборъ- 67 тѣ си, И ^иму рекохъ: Кажи ни, ^иты ли си Христостъ? И рече имъ: Ако вы кажжъ, нѣма да повѣрувате; А ако ^ивы пытамъ, не ще ми отговорите, нито ще ^имъ пуснемъ: ^иОтъ нынѣ Сынтъ человѣческий ще бѫде съдицъ отдесно на силѣ-тѣ Божиѣ. 70 И всички-тѣ рекохъ: Ты прочее Сынъ Божиѣ ли си? А той имъ рече: ^иВы казувате право че съмъ азъ. А ^итѣ рекохъ: Що ни трѣбова още свидѣтелство? защото ^итвой сами чухмы отъ уста-та му.

^а Мат. 26; 51. Мар. 14; 47.
^и Иоан. 18; 10.
^и Мат. 26; 55. Мар. 14; 48.
^и Иоан. 12; 27.
^и Мат. 26; 57.
^и Мат. 26; 58. Иоан. 18; 15.
^и Мат. 26; 69. Мар. 14; 66.
^и Иоан. 18; 17, 18.
^и Мат. 26; 71. Мар. 14; 69.
^и Иоан. 18; 25.
^и Мат. 26; 73. Мар. 14; 70.

Иоан. 18; 26.
^и Мат. 26; 75. Мар. 14; 72.
^и Мат. 26; 34, 75. Иоан. 13; 38.
^и С Мат. 26; 67, 68. Мар. 14; 65.
^и Мат. 27; 1.
^и У Иоан. 4; 26. Вижд. 22; 5.
^и Ф Мат. 26; 63. Мар. 14; 61.
^и Х Мат. 26; 64. Мар. 14; 62.
^и Еп. 1; 3, 8; 1.
^и С Мат. 26; 64. Мар. 14; 62.
^и С Мат. 26; 65; Мар. 14; 63.

ГЛАВА 23.

1 И ^истанж всичко-то имъ множество, и 2 заведохъ го при Пилата. И начижхъ да го обвиняватъ, и казувахъ: Тогова го на-мѣрхмы че ^иразврѣзала народъ-тъ, и не ^иоставя да дававъ данъ на Кесаря, и ^иказува себе си че е Христосъ (*помазанникъ*), 3 царь. А ^иПилатъ го попыта, и рече: Ты ли си царь-тъ Іудейскій? А той отговори 4 и рече му: Ты ^иправо казуашъ. И Пилатъ рече на първосвященницы-тѣ и на народъ-тъ: Азъ не намѣрувамъ ^инико-ж винж 5 въ тогозъ человѣка. А тѣ насилувахъ, и казувахъ: Че смущава народъ-тъ, поне-же поучава по всички ^иІудеи, като е на- 6 чижъ отъ Галилеѣ до тuka. А Пилатъ, като чу Галилеѣ, попыта, да ли е Гали- 7 леянинъ человѣкъ-тъ. И като разбра че е ^иотъ Иродовѣ-тѣ държавъ, проводи го до Ирода, който бѣше и той въ Йерусалимъ прѣзъ тия дни.

8 А Иродъ като видѣ Иисуса възрадува ся много; защото ^иищѣше отдавна да го види, ^ипонеже слушаше много работы за него; и надѣяше ся да види нѣкое зна- 9 менїе да става отъ него. И ^ипыташе го съ много рѣчи; но той му нищо не отговори.

10 А първосвященницы-тѣ и книжници-тѣ 11 стоехъ та го обвинявахъ силно. Но ^иИ- 12 родъ съсъ свои-тѣ си войни слѣдъ като го уничожи и му ся поруга, облѣче го въ дрехъ свѣтлѣ, и проводи го пакъ на 13 Пилата. ^иВъ ози денъ Пилатъ и Иродъ ся спрѣателихъ по между си; защото испърво имахъ враждинѣ по между си.

14 А ^иПилатъ свика първосвященницы-тѣ, 15 и началници-тѣ и народъ-тъ. И рече имъ: ^иДоведохъ ми тогозъ человѣка, като че отврѣзва народъ-тъ; и ето, ^иазъ прѣдъ въз- 16 достайно за смърть нѣма да е сториълъ. ^иИ 17 тѣ, що го накажахъ и ще го пуснихъ. ^иА 18 нуждѣ имаше да имъ пуща на всякой праздниъ ^иединого отъ запрѣти-тѣ. Но 19 Махи тогозъ, а пусни ни Вараввѣ: Който за нѣко-ж размирицъ що бѣше станжла въ градъ-тъ, и за убийство, хврълъ бѣ 20 въ тъмницѣ. И пакъ възгласи Пилатъ и 21 искаше да пусне Иисуса. А тѣ выкахъ и 22 казувахъ: Распни го, распни го. А той

^и Мат. 14; 1. Мар. 6; 14.
^и Иса. 53; 3.
^и Дѣян. 4; 27.
^и Мат. 27; 23. Мар. 15; 14.
^и Иоан. 18; 38, 19; 4.
^и Ст. 1, 2.
^и Ст. 4.
^и Мат. 27; 26. Иоан. 19; 1.
^и Мат. 27; 15. Мар. 15; 6.
^и Иоан. 18; 39.
^и Дѣян. 3; 14.